

Quyền Tiếp cận Bình đẳng các Hoạt động Ngoại khóa cho Học sinh Khuyết tật

Tháng 5 năm 2014, Ấn phẩm #CM45.05

1. Học sinh khuyết tật có quyền có cơ hội bình đẳng tham gia các hoạt động ngoại khóa không?

Có. Học sinh khuyết tật có quyền theo Phần 504 của Đạo luật Phục hồi Chức năng (Rehabilitation Act) và Tiêu đề II của Đạo luật về Người Khuyết tật của Hoa Kỳ (American with Disabilities Act) có cơ hội bình đẳng tham gia các hoạt động ngoại khóa ở trường.^{1, 2}

2. Học sinh khuyết tật hiện có cơ hội bình đẳng với các học sinh không bị khuyết tật để tham gia các chương trình thể thao ở trường không?

Một báo cáo điều tra của Phòng Giải trình Chính phủ Hoa Kỳ (GAO, United States Government Accountability Office) hoàn thành năm 2010 cho thấy, mặc dù luật liên bang quy định các tiểu bang và trường học phải cung cấp khả năng

¹ Mặc dù tờ thông tin này tập trung vào các quyền của học sinh tiểu học và trung học, học sinh sau bậc trung học cũng có quyền tiếp cận bình đẳng để tham gia các hoạt động ngoại khóa.

² 34 Bộ pháp điển các Quy định Liên bang (CFR, Code of Federal Regulations) phần 104.4, 104.37; 42 Bộ pháp điển Hoa Kỳ (U.S.C., United States Code) phần 12101; Bộ Giáo dục Hoa Kỳ, Văn phòng Quyền Công dân (U.S. Department of Education, Office of Civil Rights). (Ngày 25 tháng 1 năm 2013). Thư Gửi các Đồng nghiệp, Hoạt động Ngoại khóa. Lấy từ các thư OCR. Truy cập cơ sở dữ liệu: <http://www2.ed.gov/about/offices/list/ocr/letters/colleague-201301-504.pdf>.

tiếp cận bình đẳng với các hoạt động ngoại khóa, cơ hội cho hoạt động thể chất vẫn còn hạn chế cho trẻ em và thanh thiếu niên khuyết tật. Báo cáo này cho thấy học sinh khuyết tật tham gia hoạt động thể thao trong trường tiểu học và trung học công lập luôn ở mức thấp hơn học sinh không bị khuyết tật.³

3. Có sẵn hướng dẫn nào cho các cơ quan giáo dục liên quan đến việc cung cấp cơ hội tham gia hoạt động thể thao ở trường cho trẻ em khuyết tật?

Vào năm 2011, Bộ Giáo dục Hoa Kỳ (United States Department of Education) cung cấp hướng dẫn liên quan đến việc cho các học sinh khuyết tật tham gia giáo dục thể chất và các chương trình thể thao. Tài liệu này được thiết kế để cung cấp các đề xuất thiết thực và giới thiệu nguồn lực cho các cơ quan giáo dục và tạo điều kiện chia sẻ thông tin về chủ đề quan trọng này giữa các trường và tiểu bang.⁴ Vào năm 2013, Văn phòng Quyền Công dân (OCR, Office of Civil Rights) của Bộ Giáo dục Hoa Kỳ đã cung cấp hướng dẫn chi tiết bổ sung về trách nhiệm pháp định của trường học phải cung cấp các cơ hội ngoại khóa bình đẳng cho học sinh **khuyết tật**.⁵

4. Cơ quan nào thi hành quyền được bình đẳng tiếp cận các hoạt động ngoại khóa của học sinh khuyết tật?

Văn phòng Quyền Công dân (OCR, Office of Civil Rights) của Bộ Giáo dục chịu trách nhiệm thi hành Phần 504 và Tiêu đề II của Đạo luật về Người Khuyết tật của Hoa Kỳ năm 1990 trên phương diện giáo dục. OCR điều tra các khiếu nại về

³ Phòng Giải trình Chính phủ Hoa Kỳ (GAO, U.S. Government Accountability Office). (Tháng 6, năm 2010) *Học sinh Khuyết tật: Thông tin và hướng dẫn thêm có thể cải thiện cơ hội trong giáo dục thể chất và hoạt động thể thao (Students with Disabilities: More information and guidance could improve opportunities in physical education and athletics)*. (Ấn phẩm Số GAO 10-1519) lấy từ Báo cáo GAO. Truy cập cơ sở dữ liệu:

<http://www.gao.gov/assets/310/305770.pdf>.

⁴ Bộ Giáo dục Hoa Kỳ (Tháng 8 năm 2011). *Tạo Cơ hội Bình đẳng cho Trẻ em và Thanh thiếu niên Khuyết tật Tham gia Giáo dục Thể chất và Hoạt động thể thao Ngoại khóa (Creating Equal Opportunities for Children and Youth with Disabilities to Participate in Physical Education and Extracurricular Athletics)*. Truy cập cơ sở dữ liệu:

<http://www2.ed.gov/policy/speced/guid/idea/equal-pe.pdf>.

⁵ Bộ Giáo dục Hoa Kỳ, OCR. (Ngày 25 tháng 1 năm 2013.) Thư Gửi Đồng nghiệp và Thư năm 2013 gửi Francisco Negron, Jr. ngày 16 tháng 12 năm 2013 Truy cập cơ sở dữ liệu: và

http://chinniandmeuser.com/uploads/3/2/7/4/3274563/december_2013_ocr_clarification_re_separate_athletic_opportunities.pdf.

phân biệt đối xử trên cơ sở khuyết tật cũng như chủng tộc, màu da, nguồn gốc quốc gia, giới tính hay tuổi tác theo những điều luật này và những điều luật khác. Các luật về quyền công dân OCR thi hành áp dụng cho tất cả các cơ quan giáo dục tiểu bang, hệ thống trường tiểu học và trung học, trường tự chủ, trường cao đẳng và đại học, trường dạy nghề, trường tư, cơ quan phục hồi hướng nghiệp tiểu bang nhận kinh phí liên bang. Các lĩnh vực bao gồm, nhưng không giới hạn trong, hoạt động thể thao và các hoạt động ngoại khóa khác, chương trình học, đối xử với học sinh, kỷ luật, giải trí, và giáo dục thể chất.

5. Vì sao việc tăng cơ hội cho học sinh khuyết tật tham gia hoạt động thể thao và các hoạt động ngoại khóa khác lại quan trọng?

Phòng Giải trình Chính phủ Hoa Kỳ và Phòng Giáo dục Hoa Kỳ gần đây đã nhấn mạnh rằng việc tiếp cận và tham gia các cơ hội thể thao ngoại khóa mang lại các lợi ích sức khỏe và xã hội quan trọng cho tất cả học sinh, đặc biệt là những học sinh khuyết tật.⁶ Theo báo cáo ủy thác bởi Hiệp hội các Nhà quản lý Thể thao Liên trường Quốc gia (National Interscholastic Athletic Administrators Association), những người khuyết tật tham gia chơi thể thao có “tỉ lệ thành công trong học tập cao hơn, có nhiều khả năng tốt nghiệp trung học và trúng tuyển vào đại học hơn, và thành công hơn trong sự nghiệp và có nhiều lựa chọn hơn.”⁷

6. Các hoạt động thể thao ngoại khóa nào thuộc thẩm quyền của luật chống phân biệt đối xử?

Các hoạt động thể thao ngoại khóa thuộc thẩm quyền của Phần 504 và Tiêu đề II bao gồm câu lạc bộ, hoạt động thể thao nội bộ, hoặc liên trường (ví dụ, học sinh năm nhất, đội thi đấu dự bị, đội thi đấu chính thức) tại tất cả các cấp giáo dục.⁸ Ngoài các hoạt động thể thao, các hoạt động ngoại khóa bao gồm nhưng không giới hạn trong hoạt động giải trí, các nhóm sở thích đặc biệt hoặc các câu lạc bộ được một cơ quan giáo dục công lập tài trợ.⁹

⁶ *Tạo Cơ hội Bình đẳng cho Trẻ em và Thanh thiếu niên Khuyết tật Tham gia Giáo dục Thể chất và Hoạt động thể thao Ngoại khóa (Creating Equal Opportunities for Children and Youth with Disabilities to Participate in Physical Education and Extracurricular Athletics)*. Truy cập cơ sở dữ liệu: <http://www2.ed.gov/policy/speced/guid/idea/equal-pe.pdf>.

⁷ Active Policy Solutions, *Hỏi Đáp: Khuyết tật trong Thư Gửi Đồng nghiệp trong Thể thao (Q and A: Disability in Sport Dear Colleague Letter)*, <http://www.niaaa.org/assets/OCR-Dear-Colleague-Q-and-A-2-15-13.pdf>.

⁸ Thư Gửi Đồng nghiệp OCR. <https://www2.ed.gov/about/offices/list/ocr/letters/colleague-201301-504.pdf>.

⁹ 34 CFR phần 104.37(a)(2); 34 CFR phần 300.107.

7. Ai chịu trách nhiệm đảm bảo rằng học sinh khuyết tật được tiếp cận bình đẳng với các hoạt động phi học thuật và ngoại khóa?

Bất kỳ tổ chức hay cá nhân điều hành một chương trình hoặc hoạt động giáo dục mầm non, tiểu học, trung học hoặc dành cho người thành niên nhận hỗ trợ tài chính liên bang phải thực hiện các bước để cung cấp các dịch vụ và hoạt động phi học thuật và ngoại khóa, bao gồm hoạt động thể thao, theo cách thức cần thiết để đảm bảo rằng người khuyết tật có cơ hội bình đẳng tham gia các dịch vụ và hoạt động này.¹⁰

8. Một trường học có thể giả định hoặc khái quát về một tình trạng khuyết tật để xác định liệu học sinh với một số khuyết tật nhất định có thể tham gia hoạt động thể thao hoặc các hoạt động ngoại khóa khác không?

Không. Một trường học hoặc tổ chức khác điều hành một chương trình giáo dục nhận hỗ trợ tài chính liên bang không thể điều hành chương trình hoặc hoạt động của họ trên cơ sở khái quát, giả định, thành kiến, hoặc định kiến về khuyết tật nói chung, hoặc một số tình trạng khuyết tật cụ thể nói riêng. Một học khu cũng không thể dựa vào sự khái quát về những gì học sinh với một loại tình trạng khuyết tật có thể làm; một học sinh với một loại tình trạng khuyết tật nhất định không thể chơi một môn thể thao nhất định, nhưng một học sinh khác với tình trạng khuyết tật tương tự lại có thể chơi môn thể thao đó.

9. Đạo luật Giáo dục cho Người Khuyết tật có quy định các học khu phải thực hiện các bước để đảm bảo rằng học sinh đủ điều kiện nhận giáo dục đặc biệt được tiếp cận với các hoạt động ngoại khóa không?

Có, Đạo luật Giáo dục cho Người Khuyết tật (IDEA, Individuals with Disabilities Education Act) quy định các học khu và các cơ quan nhà nước khác phải đảm bảo rằng mỗi trẻ khuyết tật có hỗ trợ và dịch vụ bổ sung được xác định bởi nhóm Chương trình Giáo dục Cá nhân hóa (IEP, Individualized Education program) của trẻ là thích hợp và cần thiết để trẻ có thể tham gia các hoạt động phi học thuật.¹¹

¹⁰ 34 CFR phần 104.31.

¹¹ 34 CFR phần 300.117

10. Hoạt động thể thao và các hoạt động phi học thuật và ngoại khóa khác có nên được đưa vào trong IEP của học sinh không?

Nếu một học sinh đủ điều kiện nhận giáo dục đặc biệt và cần giáo dục đặc biệt, các dịch vụ liên quan và/hoặc hỗ trợ bổ sung, các dịch vụ và hỗ trợ khác để đáp ứng nhu cầu riêng biệt của học sinh đó để trẻ có thể tham gia các hoạt động phi học thuật hoặc ngoại khóa, các dịch vụ và hỗ trợ này phải được đưa vào trong IEP của học sinh.¹² Nếu huấn luyện viên hoặc quản trị chương trình xác định rằng trẻ không cần bất kỳ dịch vụ hoặc hỗ trợ như vậy hoặc có thể sửa đổi chương trình ngoại khóa để trẻ có thể tham gia thì sự tham gia của trẻ đó không nhất thiết cần được đưa vào IEP.

11. Huấn luyện viên thể thao có thể là thành viên của nhóm IEP không?

Có, bất cứ người nào có kiến thức liên quan đến trẻ đều có thể là thành viên của nhóm. Nếu trẻ cần các dịch vụ hoặc hỗ trợ hoặc mục tiêu để tham gia hoạt động thể thao, phụ huynh hoặc các đại diện học khu nên xem xét mời huấn luyện viên tham gia xây dựng IEP.

12. Các học khu chịu trách nhiệm cung cấp loại dịch vụ liên quan, hỗ trợ bổ sung, và hỗ trợ khác nào để đảm bảo học sinh bị khuyết tật sức khỏe tinh thần có thể tham gia các hoạt động ngoại khóa?

Nhóm IEP phải xem xét bất kỳ dịch vụ liên quan, hỗ trợ bổ sung và hỗ trợ khác cần thiết để đáp ứng nhu cầu riêng biệt của trẻ. Đối với các trẻ có nhu cầu sức khỏe tinh thần việc này có thể bao gồm, nhưng không giới hạn trong, một hoặc nhiều điều sau đây: một kế hoạch hỗ trợ hành vi tích cực được thiết kế để giải quyết các hành vi; tư vấn dạy cách đối phó hoặc kỹ năng xã hội liên quan đến sự cạnh tranh hoặc các hoạt động nhóm; dịch vụ phục hồi sức khỏe tinh thần để làm mẫu và dạy các kỹ năng hành vi trong các buổi thực hành; sửa đổi hướng dẫn huấn luyện có thể bao gồm sự lặp lại, phân tách các hướng dẫn phức tạp, cung cấp hướng dẫn hoặc huấn luyện cá nhân hóa để củng cố kỹ năng, sửa đổi các quy tắc về việc tham gia các buổi thực hành để học sinh có thể đến các cuộc hẹn y tế.

¹² 34 CFR phần 300.320.(a)(4)

13. Học khu có phải cho phép học sinh khuyết tật tham gia bất kỳ hoạt động cạnh tranh nào bất kể kỹ năng hoặc khả năng liên quan của học sinh không?

Không. Các học khu có thể quy định một mức độ kỹ năng hoặc khả năng của học sinh để học sinh đó có thể tham gia vào một chương trình hoặc hoạt động chọn lọc hoặc cạnh tranh. Tuy nhiên, các học khu phải cung cấp cho các học sinh khuyết tật đủ điều kiện cơ hội bình đẳng tham gia hoạt động thể thao ngoại khóa theo cách kết hợp trong phạm vi tối đa phù hợp với nhu cầu của mỗi học sinh. Điều này nghĩa là một học khu phải thực hiện một điều tra cá nhân hóa để xác định dù có hay không có điều chỉnh hoặc sửa đổi hợp lý về các chính sách, thực hành, hoặc thủ tục của học khu thì học sinh có đủ điều kiện tham gia vào hoạt động cạnh tranh không.

14. Các trường xác định một sửa đổi hoặc điều chỉnh có hợp lý hay không bằng cách nào?

Nếu một sửa đổi hoặc điều chỉnh là cần thiết để cung cấp cho một học sinh khuyết tật khả năng tiếp cận bình đẳng với một hoạt động ngoại khóa, thì nói chung sửa đổi hoặc điều chỉnh đó được coi là hợp lý trừ khi trường học có thể chứng minh rằng sửa đổi yêu cầu này sẽ gây nên thay đổi cơ bản về bản chất của hoạt động thể thao ngoại khóa hoặc sẽ đem lại cho học sinh đó một lợi thế không công bằng so với các học sinh viên.¹³

15. Cơ quan giáo dục cần làm gì khi thực hiện điều tra cá nhân hóa?

Gần đây Văn phòng Quyền Công dân đã giải thích rõ rằng điều tra cá nhân hóa đòi hỏi nỗ lực thiện ý kịp thời và hợp lý của nhân viên nhà trường với kiến thức và kinh nghiệm thích hợp để xác định liệu có thay đổi hoặc hỗ trợ hoặc dịch vụ hợp lý sẽ cung cấp cho học sinh khả năng tiếp cận bình đẳng hoạt động ngoại khóa hay không.¹⁴

¹³ Thư Gửi Đồng nghiệp OCR, ghi ngày 25 tháng 1 năm 2013.

<https://www2.ed.gov/about/offices/list/ocr/letters/colleague-201301-504.pdf>.

¹⁴ Thư OCR gửi Francisco Negrón, Jr.

http://chinniandmeuser.com/uploads/3/2/7/4/3274563/december_2013_ocr_clarification_re_separate_athletic_opportunities.pdf.

16. Các học khu có phải hành động nếu một học sinh bị quấy rối do khuyết tật trong khi học sinh đó tham gia các hoạt động ngoại khóa không?

Có. Các trường phải thực hiện các bước để khắc phục tình trạng quấy rối do khuyết tật mà nhà trường biết hoặc lẽ ra phải biết, bao gồm quấy rối xảy ra trong các hoạt động ngoại khóa. Điều này bao gồm việc tiến hành một điều tra kịp thời, kỹ lưỡng và vô tư, thực hiện các bước kịp thời để chấm dứt quấy rối và ảnh hưởng của nó và để ngăn chặn quấy rối tái diễn và để bảo vệ người bị quấy rối không bị trả thù.¹⁵

17. Cơ hội bình đẳng có phải nghĩa là mọi học sinh khuyết tật được đảm bảo có vị trí trong đội thể thao mà các học sinh khác phải thử để được chọn không?

Không. Tuy nhiên, học khu phải cung cấp cho các học sinh khuyết tật đủ điều kiện cơ hội bình đẳng tham gia hoạt động thể thao ngoại khóa theo cách kết hợp trong phạm vi tối đa phù hợp với nhu cầu của mỗi học sinh. Điều này nghĩa là học khu phải thực hiện các sửa đổi hợp lý về chính sách, thực hành, hoặc thủ tục bất cứ khi nào những sửa đổi này là cần thiết để đảm bảo cơ hội bình đẳng, trừ khi trường học có thể chứng minh rằng việc sửa đổi yêu cầu sẽ gây nên thay đổi cơ bản về bản chất của hoạt động thể thao ngoại khóa hoặc sẽ mang lại cho học sinh một lợi thế không công bằng so với các học sinh khác.

18. Một học khu có thể dựa trên các quy tắc hoặc quy định của liên đoàn liên trường hoặc các hiệp hội, tổ chức, câu lạc bộ hoặc giải đấu thể thao khác mà học khu tham gia để loại một học sinh ra khỏi một chương trình ngoại khóa do tình trạng khuyết tật không?

Không. OCR đã tuyên bố rằng nghĩa vụ pháp định của trường phải tuân thủ luật chống phân biệt đối xử liên bang mạnh hơn bất kỳ quy tắc của bất kỳ hiệp hội, tổ chức, câu lạc bộ, hoặc giải đấu nào mà ngăn cản hoặc hạn chế sự tham gia dựa trên tình trạng khuyết tật.¹⁶ Các trường phải cung cấp cơ hội bình đẳng cho học

¹⁵ Xem Thư Gửi Đồng nghiệp, gửi năm 2010 có sẵn tại <http://www.ed.gov/ocr/letters/colleague-201010.html>.

¹⁶ Thư Gửi Đồng nghiệp OCR, ghi ngày 25 tháng 1 năm 2013. <https://www2.ed.gov/about/offices/list/ocr/letters/colleague-201301-504.pdf>.

sinh khuyết tật bất kể các quy tắc này và phải làm việc với bất kỳ hiệp hội nào để đảm bảo rằng học sinh khuyết tật không bị từ chối cơ hội bình đẳng tham gia hoạt động thể thao liên trường.¹⁷

¹⁷ Như trên.

Các Chương trình Phòng ngừa và Can thiệp Sớm do CalMHSA thực hiện được các quận cấp kinh phí thông qua Đạo luật Dịch vụ Sức khỏe Tinh thần (Tuyên bố 63) (Mental Health Services Act [Prop 63]) được cử tri chấp thuận. Tuyên bố 63 cung cấp kinh phí và khuôn khổ cần thiết để mở rộng các dịch vụ sức khỏe tinh thần cho người dân trước đây chưa được phục vụ và tất cả các cộng đồng đa dạng của California.

Chúng tôi muốn được nghe ý kiến của quý vị! Sau khi đọc tờ thông tin này vui lòng làm khảo sát ngắn này và cung cấp cho chúng tôi phản hồi của quý vị.

Phiên bản tiếng Anh: <http://fs12.formsite.com/disabilityrightsca/form54/index.html>

Phiên bản tiếng Tây Ban Nha: <http://fs12.formsite.com/disabilityrightsca/form55/index.html>

Disability Rights California được cấp kinh phí từ nhiều nguồn, để xem danh sách đầy đủ các nhà tài trợ, vào <http://www.disabilityrightsca.org/Documents/ListofGrantsAndContracts.html>.

Cơ quan Dịch vụ Sức khỏe Tinh thần California (CalMHSA, California Mental Health Services Authority) là một tổ chức của các chính quyền quận làm việc nhằm cải thiện kết quả sức khỏe tinh thần cho các cá nhân, gia đình và cộng đồng. Các Chương trình Phòng ngừa và Can thiệp Sớm do CalMHSA thực hiện được các quận cấp kinh phí thông qua Đạo luật Dịch vụ Sức khỏe Tinh thần (Tuyên bố 63) (Mental Health Services Act [Prop 63]) được cử tri chấp thuận. Tuyên bố 63 cung cấp kinh phí và khuôn khổ cần thiết để mở rộng các dịch vụ sức khỏe tinh thần cho người dân trước đây chưa được phục vụ và tất cả các cộng đồng đa dạng của California.

WELLNESS • RECOVERY • RESILIENCE

